

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

28. februar 2025

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 145 (Alm. del) af 31. januar stillet efter ønske fra Sigurd Agersnap (SF).

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse konsekvenserne for beskæftigelsen i den offentlige sektor ved scenarier med nedskæringer i størrelsesordenen 1, 2 og 3 pct. af BNP? I et regneeksempel bedes effekten omregnet til antal henholdsvis pædagoger, sygeplejersker, læger, SOSU'er og skolelærere.

Svar

Det er som udgangspunkt op til de enkelte statslige, regionale og kommunale institutioner og beslutningstagere, hvordan de får størst muligt udbytte af budgetterne – herunder fordelingen på offentlige lønudgifter og andre typer af offentligt forbrug. Udviklingen i den offentlige beskæftigelse vil således blandt andet afspejle lokale behov og prioriteringer i den enkelte kommune, region og institution.

Der er dermed almindeligvis heller ikke en entydig sammenhæng mellem realvæksten i det offentlige forbrug og udviklingen i den offentlige beskæftigelse. Historisk har der været en tendens til, at realvæksten i varekøbet er højere end realvæksten i den offentlige timebeskæftigelse, hvilket blandt andet skal ses i lyset af, at varekøbet bliver relativt billigere som følge af produktivitetsvækst i de brancher, som producerer og sælger varer og tjenester til det offentlige forbrug.

I Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger lægges det beregningsteknisk til grund, at der i det offentlige forbrug er et fast forhold mellem udgifterne til offentlig beskæftigelse og offentligt varekøb. Det betyder, at andelen af det offentlige forbrug, der benyttes til aflønning af ansatte (lønsomskvoten), er omtrent uændret over tid.

Der er lagt til grund for besvarelsen, at der spørges til virkningen på den offentlige beskæftigelse ved en reduktion af det offentlige forbrug på hhv. 1, 2 og 3 pct. af BNP i forhold til forløbet i *Opdateret mellemfristet fremskrivning*, februar 2025. Dette svarer til reduktioner i det offentlige forbrug på hhv. 32 mia. kr., 64 mia. kr. og 96 mia. kr. (2026-priser).

På baggrund heraf skønnes en beregningstekniks reduktion af den offentlige beskæftigelse på hhv. 42.000, 83.000 og 125.000 personer, *jf. tabel 1*.

Med afsæt i opgørelsen af beskæftigede inden for særskilte faggrupper – og en forudsætning om at en reduktion i den offentlige beskæftigelse fordeler sig proportionalt – kan der opgøres en beregningsteknisk virkning på antallet af beskæftigede inden for de nævnte faggrupper¹.

Tabel 1

Konsekvenser for den offentlige beskæftigelse under beregningstekniske forudsætninger

1.000 beskæftigede	1 pct. af BNP	2 pct. af BNP	3 pct. af BNP
Samlet virkning	-42	-83	-125
<i>Faggruppe¹</i>			
Pædagoger	-6	-13	-19
Sygeplejersker	-3	-5	-8
Læger	-1	-2	-4
SOSU	-4	-7	-11
Folkeskolelærere	-3	-6	-9
Øvrige faggrupper	-25	-50	-75

Anm. Alle tal for antal ansatte er afrundet til nærmeste tusinde. Den offentlige beskæftigelse er opgjort inkl. orlov.

1) Baseret på seneste opgørelse af antal ansatte på stillingsniveau (2024) og en beregningsteknisk antagelse om, at gruppernes relative størrelser holdes konstant.

Kilde: Kommunernes og Regionernes løndatakontor (KRL), *Opdateret mellemfristet fremskrivning*, februar 2025 og egne beregninger

Det bemærkes, at de angivne virkninger på den offentlige beskæftigelse alene afspejler beregningstekniske forudsætninger.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister

¹ Bemærk, at der ved denne metode implicit antages én gennemsnitlig arbejdstid og timeløn på tværs af alle faggrupper.